

Sygn. akt II Ca 684/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie:	SSA w SO Grzegorz Ślęzak (spr.) SSR del. Monika Cichocka
Protokolant:	Paulina Neyman

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 października 2015 roku

sprawy z wniosku P. P. (1)

z udziałem B. P.

o podział majątku dorobkowego

na skutek apelacji uczestniczki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 13 kwietnia 2015 roku, sygn. akt I Ns 958/12

postanawia:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie trzecim w ten tylko sposób, że płatność zasądzonej od uczestniczki B. P. na rzecz wnioskodawcy P. P. (1) spłaty w kwocie 23.858 złotych rozłożyć na trzy raty: pierwsza w kwocie 3.858 złotych płatna w terminie do 31 grudnia 2015 roku, druga w kwocie 10.000 złotych płatna w terminie do 30 czerwca 2016 roku i trzecia w kwocie 10.000 złotych płatna w terminie do 31 grudnia 2016 roku;**
- 2. oddalić apelację w pozostałej części;**
- 3. ustalić, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania odwoławczego związane ze swoim udziałem w sprawie.**

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki

SSA w SO Grzegorz Ślęzak SSR Monika Cichocka

Sygn. akt II Ca 684/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 13 października 2012 roku Sąd Rejonowy w Radomsku po rozpoznaniu sprawy z wniosku P. P. (1) z udziałem B. P. o podział majątku wspólnego postanowił:

- I. ustalić, że w skład majątku P. P. (1) i B. P. wchodzi: własność stanowiącego odrębną nieruchomości lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w R. przy ulicy (...), o powierzchni 36,74 m² wraz z przynależnym do niego udziałem w wysokości 44/939 we współwłasności nieruchomości gruntowej stanowiącej działkę nr (...) o pow. 0,1303 ha położoną w R. przy ulicy (...) o wartości 72800 złotych;
- II. dokonać podziału wyżej opisanego majątku wspólnego w ten sposób, że nieruchomość opisaną w punkcie I 1. postanowienia przyznać na wyłączną własność uczestniczki B. P.;
- III. zasądzić od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy spłatę w kwocie 23 858 złotych;
- IV. ustalić wartość majątku wspólnego na kwotę 72 800 złotych;
- V. nakazać ściągnąć od wnioskodawcy oraz uczestniczki na rzecz na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 1381,52 złotych tytułem zwrotu wydatków oraz opłaty sądowej od wniosku;
- VI. ustalić, iż w pozostałym zakresie każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

B. i P. P. (2) pozostawali w związku małżeńskim od dnia 28 czerwca 1997 roku. W dniu 23 maja 2011 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, w sprawie sygn. akt IC 795/10, orzekł o rozwiązaniu związku małżeńskiego przez rozwód z winy P. P. (1). Ze związku małżeńskiego pochodzi jedyna córka stron D. P. urodzona (...). Wnioskodawca jest zobowiązany do uiszczania alimentów na jej rzecz w kwocie 350 złotych miesięcznie. Alimenty wypłacane są przez Fundusz Alimentacyjny. Na dzień 16 maja 2013 roku zaległość dla Funduszu Alimentacyjnego wynosiła 6537,52 złotych, zaległość na rzecz wierzyciela 3 300 złotych.

Przez okres trwania małżeństwa B. i P. P. (2) pozostawali we wspólności majątkowej małżeńskiej.

Po ślubie małżonkowie zamieszkali u rodziców uczestniczki. Oboje małżonkowie pozostawali na rencie. W dniu 22 kwietnia 1998 roku strony kupiły własność stanowiącego odrębną nieruchomości lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w R. przy ulicy (...), o powierzchni 36,74 m², dla którego w Sądzie Rejonowym w Radomsku prowadzona jest księga wieczysta (...) wraz z przynależnym do niego udziałem w wysokości 44/939 we współwłasności nieruchomości gruntowej stanowiącej działkę nr (...) o pow. 0,1303 ha położoną w R. przy ulicy (...), dla której to nieruchomości w Sądzie Rejonowym w Radomsku prowadzona jest księga wieczysta o numerze (...) za kwotę 12 tysięcy złotych.

Wartość rynkowa przedmiotowego lokalu to kwota 72 800 złotych.

Środki na zakup i remont mieszkania pochodziły z darowizn poczynionych przez matkę wnioskodawcy i rodziców uczestniczki, a także z tzw. „czepkowego”, czyli darowizn poczynionych przez rodzinę i bliskich w związku z zawarciem przez strony związku małżeńskiego. Remont mieszkania finansowali głównie rodzice uczestniczki, którzy kupili lodówkę, sprzęt AGD do kuchni, kupowali farby, dołożyli się do zakupu okien. Wiele prac remontowych strony i ich rodzina wykonywali samodzielnie np. prace murarskie, podłogi, gładź gipsową, malowanie. Rodzice uczestniczki pomagali małżonkom w trudnych sytuacjach finansowych, płacili rachunki, dokładali się do bieżącego utrzymania. Strony w trakcie małżeństwa zakupiły samochód osobowy marki O. (...) pochodzący z 1992 roku. samochód ten został sprzedany za 650 złotych w dniu 12 października 2010 roku. Uczestniczka nie otrzymała połowy kwoty ze sprzedaży auta, albowiem strony już od czerwca 2010 roku pozostawały w separacji faktycznej.

Matka wnioskodawcy H. P. sprzedała w dniu 25 lipca 1997 roku nieruchomość za kwotę 24 700 złotych, stąd mogła stronom pomóc finansowo przy zakupie mieszkania.

Wnioskodawca od początku małżeństwa nadużywał alkoholu. Dwukrotnie inicjował nieskuteczne próby leczenia odwykowego. Wnioskodawca został prawomocnie skazany za znęcanie się nad rodziną. Strony borykały się z kłopotami finansowymi, uczestniczka kilkakrotnie zaciągała kredyty na cele konsumpcyjne, pożyczała pieniądze od kuzynów, znajomych.

W dniu 1 czerwca 2010 roku strony zaciągnęły konsolidacyjny kredyt gotówkowy nr (...) w kwocie 19 640,85 złotych w (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W.. Kredyt ten został wykorzystany na bieżące potrzeby, spłatę kredytów i innych udokumentowanych zobowiązań.

Powyższy kredyt od początku tj. od czerwca 2010 roku do daty poprzedzającej wydanie orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie tj. do marca 2015 roku w całości, w kwocie 24 434,43 złotych, spłaciła uczestniczka B. P. samodzielnie. Strony nie mieszkają wspólnie od czerwca 2010 roku, kiedy to doszło do rękoczynów a wnioskodawca został zatrzymany przez Policję. W konsekwencji tego zdarzenia powódka zgłosiła przestępstwo znęcania się nad rodziną i wniosła pozew o rozwód.

Uczestniczka B. P. od 1993 roku przebywa na rencie. Mieszka w mieszkaniu należącym do stron razem z córką. Wnioskodawca przebywał na rencie od 1997 roku do 2008 roku. Obecnie mieszka z matką w Ł. pozostając na jej utrzymaniu.

Podział majątku dorobkowego obejmuje składniki należące do tego majątku w dacie ustania wspólności oraz istniejące w chwili dokonywania podziału.

Jak wynika z przepisu art. 32 § 1 k.r.i.o., w skład majątku dorobkowego, stanowiącego współwłasność małżonków wchodzi przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich.

Z ustaleń poczynionych przez Sąd wynika, że w skład majątku wspólnego byłych małżonków P. wchodzi własność stanowiącego odrębną nieruchomość lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w R. przy ulicy (...), o powierzchni 36,74 m², dla którego w Sądzie Rejonowym w Radomsku prowadzona jest księga wieczysta (...) wraz z przynależnym do niego udziałem w wysokości 44/939 we współwłasności nieruchomości gruntowej stanowiącej działkę nr (...) o pow. 0,1303 ha położoną w R. przy ulicy (...), dla której to nieruchomości w Sądzie Rejonowym w Radomsku prowadzona jest księga wieczysta o numerze (...) o wartości 72 800 złotych. Udział każdej ze stron sianowi kwotę 36 400 złotych ($72\ 800 : 2 = 36\ 400$).

Z ustaleń Sądu wynika, że strony wspólnie w dniu 1 czerwca 2010 roku zaciągnęły konsolidacyjny kredyt gotówkowy w kwocie 19 640,85 złotych w (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W., który to kredyt od daty faktycznej separacji tj. od czerwca 2010 roku do marca 2015 roku (miesiąc poprzedzający wydanie orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie) spłaciła uczestniczka w łącznej kwocie 24 434,34 złotych.

W orzecznictwie przyjmuje się, że podział majątku wspólnego obejmuje w zasadzie jedynie aktywa, natomiast pasywa pozostają poza jego zakresem (zob. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 18 sierpnia 1959 r., I CR 547/58, OSNCK 1959, nr 2, poz. 59 oraz postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 września 1976 r., III CRN 83/76, OSPiKA 1977, z. 9, poz. 157 i z dnia 21 stycznia 2010 r., I CSK 205/09, niepubl.). Długów zaciągniętych przez oboje małżonków zasadniczo więc nie można rozliczać przy podziale majątku wspólnego, gdyż mimo takiego podziału dług nadal się utrzymuje. W powołanym postanowieniu z dnia 9 września 1976 r., III CRN 83/76, Sąd Najwyższy wyraził jednak pogląd, podzielany przez sąd orzekający, że stosując odpowiednio art. 686 k.p.c. do postępowania o podział majątku wspólnego, sąd rozstrzyga w tym postępowaniu - i to ze skutkami wynikającymi z dyspozycji art. 618 § 3 k.p.c. w związku z art. 688 i art. 567 § 3 k.p.c. - tylko o takich długach związanych z majątkiem wspólnym i ciążących w czasie trwania wspólności

na obojgu małżonkach jako podmiotach wspólności majątkowej małżeńskiej, które zostały spłacone przez jednego z małżonków z własnych środków po ustaniu wspólności majątkowej a przed dokonaniem podziału majątku wspólnego.

Zatem, nawiązując do powyższego poglądu, rozliczeniu w niniejszym postępowaniu podlega dług spłacony przez uczestniczkę postępowania z tytułu kredytu konsolidacyjnego z dnia 1 czerwca 2010 roku udzielonego za zgodą wnioskodawcy w czasie trwania tej wspólności.

Sąd przyjął, przy braku podstaw do czynienia odmiennych ustaleń, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 43 § 1 kro, iż małżonkowie mieli równe udziały w majątku wspólnym. Konsekwencją tego ustalenia jest konieczność dokonania takiego podziału majątku, aby przyznane stronom jego składniki przedstawiały równą wartość i stanowiły połowę wartości majątku wspólnego.

Sąd na podstawie art. 212 § 2 k.c, uwzględniając stanowisko stron, przyznał nieruchomości na wyłączną własność uczestniczki, zobowiązując ją jednocześnie do dokonania stosownej spłaty na rzecz wnioskodawcy.

Rozliczeniu w niniejszym postępowaniu podlegała zatem wartość mieszkania ustalona na kwotę 72 800 złotych oraz wartość spłaconego dotychczas kredytu konsolidacyjnego przez uczestniczkę w łącznej kwocie 24 434,34 złotych.

Wobec powyższego Sąd zasądził od uczestniczki B. P. na rzecz wnioskodawcy P. P. (1) tytułem spłaty kwotę 23 858 zł. (od 1/2 wartości nieruchomości odjęto 1/2 części kredytu spłaconego przez uczestniczkę i 1/2 wartości sprzedanego pojazdu marki o (...): 36 400 zł. - 12 217,17 zł. -325 zł. = 23 857,83 zł).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 2 k.p.c, ustalając, iż w przedmiotowej sprawie interesy stron są sprzeczne. Przy sprzeczności interesów Sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów. W rozpoznawanej sprawie koszty postępowania wyniosły ogółem 2763,04 złotych. Złożyły się na nią: opłata sądowa od wniosku w kwocie 1000 złotych, koszty opinii biegłego 1701,18 złotych, wydatki poniesione w związku ze stawiennictwem świadka na rozprawę w kwocie 61,86 złotych, Z opisanych wyżej kosztów strony nie pokryły żadnych kosztów. Wobec tego, że strony winny ponieść koszty postępowania stosownie do udziałów w majątku wspólnym a więc po połowie, Sąd nakazał ściągnąć od stron postępowania na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Radomsku kwoty 1381,52 złotych tytułem zwrotu wydatków.

Powyższe postanowienie zaskarżyła uczestniczka postępowania. Apelacja zaskarżonemu orzeczeniu zarzuca:

1) niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy a mianowicie:

-zaakceptowanie błędnego szacunku mieszkania wykonanego przez biegłego M. R. (1).

- odmówienie dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego;

2) dokonanie nietrafnej oceny zebranego materiału dowodowego i pominięcie nakładów wyliczonych przez biegłego w kwocie 6700zł dokonanych na wartość zwiększającą wartość mieszkania przez uczestniczkę. Nakłady pomniejszają wartość lokalu.

3) naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez nierozliczenie pozostałej do spłaty części kredytu konsolidacyjnego w kwocie 8841,03zł.

4) naruszenie przepisów - prawa procesowego tj. art.320 kpc poprzez nieodroczenie terminu spłaty przez uczestniczkę względnie nierozłożenie spłaty.

5) naruszenie artt.113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez obciążenie uczestniczki połową kosztów sądowych w kontekście uzyskiwanej spłaty przez wnioskodawcę.

Apelująca wносиła o uchylenie skarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania bądź dokonanie jego zmiany i ustalenie masy majątkowej pomniejszonej o wartość 6700 zł nakładów uczestniczki oraz

pozostającego kredytu do spłaty w wartości 1/2 tegoż kredytu, jak również obciążenie wnioskodawcy całością kosztów sądowych, wnosząc nadto o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego rzeczoznawcy majątkowego dla oszacowania wartości mieszkania oraz zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego na rzecz uczestniczki, zaś w przypadku oddalenia apelacji niezasądzenie ich zwrotu na zasadzie art. 102 k.p.c. oraz rozłożenie płatności spłaty na okres dwóch lat od daty uprawomocnienia się orzeczenia.

Pełnomocnik wnioskodawcy wnosił o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania za II instancję.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zdecydowana większość podnoszonych w apelacji uczestniczki zarzutów nie jest trafna. Apelacja odnosi wnioskowany w niej skutek jedynie w niewielkim zakresie, tj. w zakresie żądania rozłożenia na raty zasądzonej od niej na rzecz wnioskodawcy spłaty.

Apelacja uczestniczki dotyczy w istocie pięciu zasadniczo zagadnień, kwestionowanych w ramach przytoczonych zarzutów: niewyjaśnienia wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, obrazy przepisów procesowych, tj. art. 233 i 320 kpc oraz art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, a także obrazy przepisów prawa materialnego bez wyartykułowania konkretnych przepisów, co – w ocenie apelującej – miało doprowadzić do nieprawidłowej wyceny przedmiotu majątku wspólnego przez oparcie się przez sąd na opinii biegłego M. R. (2) i nieuwzględnienie wniosku uczestniczki o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego, nieuzasadnione nierozliczenia między stronami pozostałego jeszcze do spłaty kredytu w kwocie 8841,03 zł i poprzestania na rozliczeniu jedynie spłaconego kredytu do czasu wydania zaskarżonego orzeczenia, nieodliczenia od wartości wspólnego lokalu nakładów uczestniczki w kwocie 6700 zł, nierozłożenia na raty zasądzonej od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy spłaty a także obciążenia apelującej połową kosztów postępowania.

Chybionym jest podniesiony w apelacji zarzut niewyjaśnienia wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a przede wszystkim wartości majątku wspólnego.

Czyniąc bowiem ustalenia w powyższej bowiem kwestii Sąd I instancji oparł się na opinii biegłego, którą słusznie uznał za przekonującą i zasługującą na wiarę, tym bardziej, że opinia ta była uzupełniana na skutek zarzutów zgłoszonych przez pełnomocnika uczestniczki i to uzupełnienie opinii Sąd ten słusznie uznał za wystarczające. Omawiana tu opinia zasługuje także na akceptację Sądu II instancji tak jak i wszystkie pozostałe ustalenia Sądu Rejonowego, które to Sąd Okręgowy w pełni akceptuje i przyjmuje za własne.

Opinia biegłego M. R. (2) wyjaśniała kwestię wartości majątku wspólnego w sposób wyczerpujący i w kontekście tego za w pełni zasadne uznać należy oddalenie wniosku pełnomocnika uczestniczki o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego, który to wniosek nie zawierał konkretnych i istotnych zarzutów lecz sprowadzał się jedynie do polemiki z opinią już w sprawie przeprowadzoną i przywoływania niczym nie udokumentowanych sugestii pod adresem osoby biegłego.

Ponadto, zauważyć trzeba, że pełnomocnik uczestniczki nie złożył – w trybie art. 162 kpc - zastrzeżenia wobec oddalenia przez Sąd powyższego wniosku dowodowego, co pozbawia go możliwości skutecznego podnoszenia zarzutu w tej kwestii w apelacji.

Ze względów wyżej wskazanych także ponowiony w apelacji powyższy wniosek dowodowy nie zasługiwał na uwzględnienie przez Sąd II instancji.

Sąd Okręgowy podziela także – wbrew zarzutom apelującej – ocenę całego materiału dowodowego oraz ustalenia faktyczne Sądu I instancji w zakresie wartości jedyne go bezspornego składnika majątku wspólnego a także stanowisko tegoż Sądu, że żadna ze stron nie poczyniła nakładów na przedmiotowy lokal ze swojego majątku odrębnego, które podlegałyby rozliczeniu między stronami. Sąd Rejonowy dostrzega, iż sytuacja majątkowa obojga byłych małżonków

nie była najlepsza i pomoc finansową udzielali im jedni i drudzy rodzice, przy czym dokonywane przez tychże rodziców darowizny czynione były na rzecz obojga byłych małżonków.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena materiału dowodowego w powyższym zakresie jest szczególnie wnikliwa, obszerna, uwzględniająca wszystkie aspekty sprawy, okoliczności, twierdzenia i zaprezentowane dowody. Jest ona więc wszechstronna, zgodna z doświadczeniem życiowym i zasadami logicznego rozumowania, a zatem odpowiada wymogom, jakie stawiają jej przepisy art. 233 i 328 § 2 kpc, i jako mieszcząca się w granicach swobodnej oceny dowodów i przekonywująca zasługuje na akceptację Sądu II instancji tak jak i poczynione na jej podstawie ustalenia faktyczne tegoż Sądu.

Sąd rozpoznający sprawę o podział majątku wspólnego ustala skład i wartość tego majątku, jednakże Sąd ten nie jest zobowiązany do poszukiwania za strony środków dowodowych bądź wyręczać je w zgłaszaniu twierdzeń i roszczeń, które mogą podlegać rozpoznaniu w tego rodzaju sprawie. Dotyczy to m. in. nakładów na majątek wspólny. Obowiązek udowodnienia tychże nakładów obciążał - zgodnie z art. 6 kc – uczestniczkę, która twierdziła, że takie nakłady z majątku odrębnego na majątek wspólny poczyniła. Materiał sprawy potwierdza jednak stanowisko Sądu Rejonowego, iż uczestniczka twierdzeń w tym zakresie nie udowodniła.

Apelacja w tej części sprowadza się zatem do nieskutecznej polemiki z trafnym stanowiskiem Sądu Rejonowego, prezentując odmienną ocenę materiału dowodowego, której Sąd II instancji nie podziela, akceptując stanowisko Sądu I instancji.

Prawidłowe jest także stanowisko Sądu Rejonowego w zakresie rozliczenia kredytu zaciągniętego przez byłych małżonków w części spłaconej przez uczestniczkę w okresie od daty rozstania się stron do daty orzekania w sprawie niniejszej.

Słuszne jest w tym względzie - wbrew zarzutom apelacji - stanowisko Sądu I instancji, iż nie podlegają z kolei rozliczeniu w sprawie o podział majątku wspólnego nie spłacone jeszcze pozostałe raty kredytu.

Stanowisko Sądu Rejonowego jest słuszne co do zasady w świetle przepisu art. 45 § 1 krio, którego obrazę nieskutecznie zarzuca apelacja.

Chybionym jest też zgłoszony przez apelującą zarzut naruszenia art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Zasadą bowiem jest, że w sprawie o podział majątku wspólnego strony, których udziały w majątku wspólnym są równe, ponoszą po połowie koszty sądowe, na które składają się opłaty sądowe i wydatki. Zwolnienie strony przez Sąd od kosztów sądowych obowiązuje przez czas trwania postępowania i ma ten skutek, że w toku tegoż postępowania strona nie ma obowiązku uiszczania opłat i wydatków, które ponosi za nią tymczasowo Skarb Państwa. Ostatecznie jednak Sąd rozstrzyga o kosztach postępowania – w tym kosztach sądowych - w orzeczeniu końcowym. Powołany w apelacji przepis u.o ksc nie ma w sprawie niniejszej zastosowania. Stanowisko Sądu I instancji, który w zaskarżonym orzeczeniu kończącym postępowanie obciążył strony kosztami sądowymi w równych częściach, jest więc prawidłowe.

Słuszna jest natomiast apelacja w tej części, w której podnosi zarzut obrazę art. 320 kpc przez nierozłożenie zasądzonej od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy spłaty na raty.

Zgodnie z art. 212 § 3 kc Sąd znosząc współwłasność zobowiązany jest określić termin płatności zasądzonej spłaty, a w przypadku rozłożenia jej płatności na raty określić terminy płatności i wysokość poszczególnych rat.

W sprawie niniejszej Sąd nie określił terminu płatności zasądzonej spłaty w kwocie 23858 zł, co oznacza, że powinna być zapłacona jednorazowo z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia.

Należy zgodzić się z apelującą, że sytuacja materialna w jakiej się znajduje (renta i zasiłek rodzinny w łącznej kwocie ok. 800 zł plus alimenty na dziecko w kwocie 500 zł miesięcznie) nie pozwala na wywiązanie się przez nią z obowiązku określonego w powyższy sposób przez Sąd Rejonowy i uzasadnia rozłożenie zasądzonej spłaty na raty,

jednakże nie w sposób całkowicie zgodny z żądaniem apelującej, gdyż należało uwzględnić także usprawiedliwiony interes wnioskodawcy, który jako pozbawiony lokalu mieszkalnego na skutek dokonanego zaskarżonym orzeczeniem podziału majątku wspólnego powinien otrzymać ekwiwalent swojego udziału w nim w rozsądnym terminie aby zaspokoić własne potrzeby mieszkaniowe.

W powyższym więc jedynie zakresie apelacja odnosi skutek w postaci zmiany na podstawie art. 386 § 1 zaskarżonego postanowienia w punkcie trzecim przez rozłożenie - przy uwzględnieniu słusznego interesu obu stron –zasądzonej spłaty na trzy raty: pierwsza w kwocie 3.858 zł płatna w terminie do 31 grudnia 2015 r, druga w kwocie 10.000 zł płatna w terminie do 30 czerwca 2016 r i trzecia w kwocie 10.000 zł płatna do 31 grudnia 2016 r.

W pozostałej części apelacja podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 kpc jako nieuzasadniona ze względów szeroko przedstawionych wcześniej.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 520 § 1 kpc.

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki

SSA w SO Grzegorz Ślęzak SSR Monika Cichocka